

Geachte minister Plasterk,

Discussies over het wetsvoorstel om de student de volledige kosten voor een tweede studie te laten betalen zijn al geruime tijd aan de gang. Voor mij betekent dit wetsvoorstel een streep door mijn toekomstdromen en ik zal niet de enige zijn voor wie dit geldt.

Zelf ben ik in 2005 begonnen aan de bacheloropleiding gezondheidswetenschappen aan de Vrije Universiteit, nadat ik was uitgeloot voor de opleiding geneeskunde. Met de instelling: "Waar je aan begint moet je ook afmaken" heb ik mijn studie succesvol afgerond. Ik vond de studie interessant, maar toch bleef ik altijd het gevoel hebben dat ik "iets" miste. Op de middelbare school wist ik al wat ik wilde worden: arts. Een droom die ik langzamerhand zie vervagen.

Ik ben me gaan oriënteren op de mogelijkheden die ik had om toch nog arts te kunnen worden. Hierbij kwam ik al snel uit bij de SUMMA-opleiding: een opleiding waarbij je wordt opgeleid tot zowel arts als klinisch onderzoeker. Een opleiding waarbij ik mijn opleiding gezondheidswetenschappen zeer goed kan gebruiken. Helaas voldeed ik met mijn bachelordiploma alleen niet aan de gestelde toelatingseisen, waardoor ik besloten had om ook een master in de gezondheidswetenschappen te volgen. Mijn bachelor- en mastervakken samen zorgen ervoor dat ik wel aan de gestelde toelatingseisen voldoe en mag deelnemen aan het toelatingsexamen.

Yes! Dacht ik toen ik van de week de brief in de bus viel, waarin stond dat ik mocht deelnemen aan de selectieprocedure. Natuurlijk loop ik op de zaken vooruit, want ik ben nog lang niet toegelaten, maar de eerste stap is er. Totdat ik me wat meer ging verdiepen in wat deze opleiding me met de nieuwe wet allemaal zou gaan kosten. Eén van uw argumenten is dat een masteropleiding zo'n één a twee jaar duurt, waardoor de kosten niet tot grote hoogte zullen stijgen. De SUMMA-opleiding duurt vier jaar. Vermenigvuldig het instellingscollegegeld (nu nog onbekend, maar toch minstens 6.000 euro) met vier en ik kom op een behoorlijke schuld uit. Zonder studiefinanciering, maar met de overige kosten, zoals het studiemateriaal van ongeveer 500 euro per jaar, loopt dit nog hoger op. Ik ben niet in staat om dit op te brengen. Ook lijkt u te vergeten dat studenten vaak al in de schulden zitten door de eerder gevolgde opleidingen. Hierdoor blijven de schulden niet bij één of twee jaartjes instellingscollegegeld.

Toch vriendelijk dat er een speciale regeling wordt getroffen voor studenten die zijn uitgeloot voor geneeskunde, maar een studie gaan doen die niet gespist is op de gezondheidszorg. Wanneer zij dan wel geneeskunde als tweede studie gaan doen, hoeven zij alleen het wettelijke collegegeld te betalen. Hoeveel studenten zullen dit zijn? Naar mijn inzien een gering aantal. Immers wanneer je geïnteresseerd bent in de geneeskunde en je wordt uitgeloot, ga je dan geschiedenis studeren? Natuurlijk zullen er een paar zijn die hun heil zoeken buiten de gezondheidszorg, maar ik neem aan dat mensen die geneeskunde willen studeren juist geïnteresseerd zijn in de gezondheidszorg. Helaas wordt er voor deze mensen geen regeling getroffen.

Wat ik met deze brief wil duidelijk maken, is dat er studenten zijn die weten wat ze willen en juist daarom een aanvullende studie willen volgen. Voor mij is studeren geen uitstel van werken, maar werken naar mijn droombaan.

Met vriendelijke groet,

Stefanie Hofstede